

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 24ης Ιανουαρίου 2019*

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική ασφάλιση – Κανονισμός (ΕΕ) 1231/2010 – Εφαρμοστέα νομοθεσία – Πιστοποιητικό τύπου Α1 – Άρθρο 1 – Επέκταση της χορηγήσεως πιστοποιητικού τύπου Α1 σε υπηκόους τρίτων χωρών με νόμιμη διαμονή στο έδαφος κράτους μέλους – Νόμιμη διαμονή – Έννοια»

Στην υπόθεση C-477/17,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep (εφετείο για υποθέσεις κοινωνικής ασφάλισης και δημοσιοϋπαλληλικές υποθέσεις, Κάτω Χώρες) με απόφαση της 4ης Αυγούστου 2017, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 8 Αυγούστου 2017, στο πλαίσιο της δίκης

Raad van bestuur van de Sociale Verzekeringsbank

κατά

D. Balandin,

I. Lukachenko,

Holiday on Ice Services BV,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, Αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, προεδρεύουσα του πρώτου τμήματος, J.-C. Bonichot, E. Regan (εισηγητή), C. G. Fernlund και S. Rodin, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Wahl

γραμματέας: M. Ferreira, κύρια διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 4ης Ιουλίου 2018,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- το Raad van bestuur van de Sociale Verzekeringsbank, εκπροσωπούμενο από τον H. van der Most,
- η Holiday on Ice Services BV, ο I. Lukachenko και ο D. Balandin, εκπροσωπούμενοι από τον F. J. Webbink, advocaat,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. Noort και M. Bulterman καθώς και από τον J. Langer,
- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek, J. Vlácil και J. Pavliš,
- η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον D. Colas και από τη C. David,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους M. van Beek και D. Martin,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΕ) 1231/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για την επέκταση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 και του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν διέπονται ήδη από τους κανονισμούς αυτούς μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους (ΕΕ 2010, L 344, σ. 1).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ, αφενός, του Raad van bestuur van de Sociale Verzekeringsbank (συμβουλίου διαχείρισεως του ιδρύματος κοινωνικών ασφαλίσεων, Κάτω Χώρες, στο εξής: Svb) και, αφετέρου, των D. Balandin και I. Lukachenko καθώς και της Holiday on Ice Services BV, πρώην Stage Entertainment Touring Services BV (στο εξής: HOI), σχετικά με την εκ μέρους του Svb άρνηση χορηγήσεως στους D. Balandin και I. Lukachenko, υπό την ιδιότητά τους ως υπηκόων τρίτων χωρών που εργάζονταν στην HOI, πιστοποιητικού βάσει του άρθρου 19, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2009, L 284, σ. 1) (στο εξής: πιστοποιητικό τύπου A1).

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο κανονισμός 1231/2010

- 3 Στις αιτιολογικές σκέψεις 6 έως 8, 10 και 11 του κανονισμού 1231/2010 διαλαμβάνονται τα εξής:
«(6) Ο κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ 2004, L 200, σ. 1)] και ο κανονισμός [987/2009] εκσυγχρονίζουν και απλουστεύουν σε σημαντικό βαθμό τους κανόνες συντονισμού τόσο για τους ασφαλισμένους όσο και για τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης. Όσον αφορά τους εν λόγω οργανισμούς, οι εκσυγχρονισμένοι κανόνες συντονισμού αποσκοπούν στην επιτάχυνση και διευκόλυνση της επεξεργασίας των στοιχείων που αφορούν τα δικαιώματα των ασφαλισμένων σε παροχές και στη μείωση των σχετικών διοικητικών δαπανών.

- (7) Η προαγωγή υψηλού επιπέδου κοινωνικής προστασίας και η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου και της ποιότητας ζωής στα κράτη μέλη αποτελούν στόχους της Ένωσης.
- (8) Για να αποφευχθούν καταστάσεις κατά τις οποίες οι εργοδότες και οι εθνικοί οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης είναι υποχρεωμένοι να διαχειριστούν πολύπλοκες νομικές και διοικητικές καταστάσεις που αφορούν περιορισμένο μόνον αριθμό προσώπων, είναι σημαντικό να αξιοποιηθεί πλήρως το όφελος από τον εκσυγχρονισμό και την απλοποίηση στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης, με χρήση ενιαίας νομοθετικής πράξης συντονισμού, που να συνδυάζει τον κανονισμό [883/2004] και τον κανονισμό [987/2009].

[...]

- (10) Η εφαρμογή του κανονισμού [883/2004] και του κανονισμού [987/2009] στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν εμπίπτουν ήδη στους εν λόγω κανονισμούς μόνο λόγω της ιθαγένειάς τους δεν πρέπει να τους παρέχει κανένα δικαίωμα εισόδου, παραμονής ή διαμονής σε κράτος μέλος, ούτε δικαίωμα πρόσβασης στην αγορά εργασίας του εν λόγω κράτους. Κατά συνέπεια, η εφαρμογή του κανονισμού [883/2004] και του κανονισμού [987/2009] δεν θα πρέπει να θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να αρνούνται να χορηγούν, να ανακαλούν ή να αρνούνται να ανανεώνουν άδεια εισόδου, παραμονής, διαμονής ή εργασίας στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ένωσης.
- (11) Ο κανονισμός [883/2004] και ο κανονισμός [987/2009] θα πρέπει να εφαρμόζονται, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, μόνο εφόσον ο ενδιαφερόμενος διαμένει ήδη νόμιμα στο έδαφος κράτους μέλους. Η νόμιμη διαμονή θα πρέπει να είναι προαπαιτούμενο της εφαρμογής των εν λόγω κανονισμών.»

4 Το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«Ο κανονισμός [883/2004] και ο κανονισμός [987/2009] εφαρμόζονται στους υπηκόους τρίτων χωρών που δεν διέπονται ήδη από αυτούς τους κανονισμούς αποκλειστικά λόγω της ιθαγένειάς τους, καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους και στους επιζώντες τους, εφόσον διαμένουν νόμιμα στο έδαφος κράτους μέλους και η κατάστασή τους δεν περιορίζεται εντός του εδάφους ενός και μόνο κράτους μέλους.»

Ο κανονισμός 883/2004

5 Το άρθρο 1, στοιχεία ι' και ια', του κανονισμού 883/2004, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 465/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012 (ΕΕ 2012, L 149, σ. 4) (στο εξής: κανονισμός 883/2004), ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

[...]

- ι) “κατοικία”: ο τόπος στον οποίο διαμένει συνήθως ένα πρόσωπο·
- ια) “διαμονή”: η προσωρινή διαμονή».

6 Το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού ορίζει τα εξής:

«Το πρόσωπο που ασκεί κανονικά μισθωτή δραστηριότητα σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη υπάγεται:

- α) στη νομοθεσία του κράτους μέλους κατοικίας εφόσον ασκεί ουσιαδες μέρος της δραστηριότητας στο εν λόγω κράτος μέλος· ή
- β) εφόσον δεν ασκεί ουσιαδες μέρος της δραστηριότητας στο κράτος μέλος κατοικίας:
  - i) στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται η έδρα ή ο τόπος δραστηριοτήτων της επιχείρησης ή του εργοδότη, εάν απασχολείται από μία επιχείρηση ή έναν εργοδότη· ή
  - ii) στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται η έδρα ή ο τόπος δραστηριοτήτων της επιχείρησης ή του εργοδότη, εάν απασχολείται από δύο ή περισσότερες επιχειρήσεις ή εργοδότες που έχουν την έδρα ή τον τόπο δραστηριοτήτων τους σε ένα μόνο κράτος μέλος· ή
  - iii) στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται η έδρα ή ο τόπος δραστηριοτήτων της επιχείρησης ή του εργοδότη, άλλο από το κράτος μέλος κατοικίας, εάν απασχολείται από δύο ή περισσότερες επιχειρήσεις ή εργοδότες που έχουν την έδρα ή τον τόπο δραστηριοτήτων της επιχείρησής τους σε δύο κράτη μέλη, ένα εκ των οποίων είναι το κράτος μέλος κατοικίας· ή
  - iv) στη νομοθεσία του κράτους μέλους κατοικίας, εάν απασχολείται από δύο ή περισσότερες επιχειρήσεις ή εργοδότες και τουλάχιστον δύο εξ αυτών έχουν την έδρα ή τον τόπο δραστηριοτήτων τους σε διαφορετικά κράτη μέλη, άλλο από το κράτος μέλος κατοικίας.»

Ο κανονισμός 987/2009

7 Το άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 987/2009 ορίζει τα εξής:

«1. Το πρόσωπο που ασκεί δραστηριότητες σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη ενημερώνει σχετικά τον φορέα που έχει ορίσει η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί.

2. Ο οριζόμενος φορέας του κράτους μέλους κατοικίας, προσδιορίζει αμελλητί τη νομοθεσία που εφαρμόζεται στον ενδιαφερόμενο, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 13 του [κανονισμού 883/2004] και του άρθρου 14 του [παρόντος] κανονισμού [...]. Ο αρχικός προσδιορισμός αυτός είναι προσωρινός. Ο φορέας ενημερώνει για τον προσωρινό προσδιορισμό τους φορείς που έχουν οριστεί από κάθε κράτος μέλος στο οποίο ασκείται μια δραστηριότητα.»

8 Το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«Μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου ή του εργοδότη, ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου είναι εφαρμοστέα δυνάμει διατάξεως του τίτλου II του [κανονισμού 883/2004], βεβαιώνει ότι αυτή η νομοθεσία είναι εφαρμοστέα και αναφέρει, αν συντρέχει σχετική περίπτωση, έως ποια ημερομηνία και υπό ποιους όρους.»

Η οδηγία 2011/98

- 9 Το άρθρο 2 της οδηγίας 2011/98/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους υπηκόους τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος (ΕΕ 2011, L 343, σ. 1), προβλέπει, υπό τον τίτλο «Ορισμοί», τα εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

[...]

- β) “εργαζόμενος τρίτης χώρας”: κάθε υπήκοος τρίτης χώρας που έχει γίνει δεκτός στο έδαφος ενός κράτους μέλους και ο οποίος διαμένει νομίμως και του έχει χορηγηθεί άδεια εργασίας, στα πλαίσια αμειβόμενης σχέσης σε αυτό το κράτος μέλος σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ή πρακτική:

[...]».

- 10 Το άρθρο 3 της οδηγίας αυτής, υπό τον τίτλο «Πεδίο εφαρμογής», ορίζει τα εξής:

«1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται:

[...]

- β) στους υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί σε ένα κράτος μέλος για άλλους σκοπούς πλην της εργασίας σύμφωνα με το εθνικό ή ενωσιακό δίκαιο, οι οποίοι λαμβάνουν άδεια εργασίας και κατέχουν άδεια διαμονής σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1030/2002 [του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καθιέρωση αδειών διαμονής ενιαίου τύπου για τους υπηκόους τρίτων χωρών (ΕΕ 2002, L 157, σ. 1)], και

- γ) στους υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί σε ένα κράτος μέλος με σκοπό την εργασία σύμφωνα με το εθνικό ή ενωσιακό δίκαιο.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στους υπηκόους τρίτων χωρών:

[...]

- θ) οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες σύμφωνα με την οδηγία 2003/109/ΕΚ [του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ 2004, L 16, σ. 44)]:

[...]

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι το κεφάλαιο II δεν εφαρμόζεται σε υπηκόους τρίτων χωρών στους οποίους είτε έχει χορηγηθεί άδεια να εργάζονται στην επικράτεια κράτους μέλους για χρονικό διάστημα όχι ανώτερο των έξι μηνών [...]

[...]».

- 11 Το άρθρο 12 της εν λόγω οδηγίας, που τιτλοφορείται «Δικαίωμα ίσης μεταχείρισης», ορίζει τα εξής:
- «1. Οι εργαζόμενοι τρίτων χωρών που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', απολαμβάνουν ίσης μεταχείρισης με τους υπηκόους του κράτους μέλους στο οποίο διαμένουν όσον αφορά:
- [...]
- ε) τους κλάδους της κοινωνικής ασφάλισης, όπως καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) 883/2004·
- [...]
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν την ίση μεταχείριση:
- [...]
- β) Περιορίζοντας τα δικαιώματα που χορηγούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1, στοιχείο ε', στους εργαζομένους τρίτων χωρών, αλλά δεν μπορούν να περιορίσουν τα δικαιώματα αυτά για εργαζομένους τρίτων χωρών οι οποίοι εργάζονται ή εργάστηκαν για ελάχιστο διάστημα έξι μηνών και είναι εγγεγραμμένοι ως άνεργοι.
- Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι η παράγραφος 1, στοιχείο ε', σχετικά με τις οικογενειακές παροχές δεν εφαρμόζεται σε υπηκόους τρίτων χωρών στους οποίους έχει επιτραπεί να εργαστούν στο έδαφος κράτους μέλους για περίοδο που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες, σε υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί με σκοπό τις σπουδές ή σε υπηκόους τρίτων χωρών στους οποίους επιτρέπεται να εργαστούν βάσει θεώρησης.
- [...]»

Το ολλανδικό δίκαιο

- 12 Οι beleidsregels van de Svb met betrekking tot de onderdanen van landen buiten de Europese Unie (SB2124) [κατευθυντήριες γραμμές του Svb σχετικά με τους υπηκόους χωρών που δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (SB2124)] έχουν ως εξής:
- «Το προσωπικό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού [883/2004] περιλαμβάνει κατ' αρχήν μόνον τους υπηκόους των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των χωρών του [Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ)] και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας. Οι υπήκοοι τρίτων χωρών εμπίπτουν στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού μόνον αν έχουν αναγνωριστεί ως πρόσφυγες ή ως μέλη της οικογένειας ή επιζώντες. Ωστόσο, στον κανονισμό [1231/2010] προβλέπεται ότι, επί των υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι δεν καλύπτονται ήδη από τον κανονισμό [883/2004] αποκλειστικώς και μόνο λόγω της ιθαγένειάς τους, έχει παρά ταύτα εφαρμογή ο εν λόγω τελευταίος κανονισμός αν οι υπήκοοι αυτοί διαμένουν νόμιμα στο έδαφος κράτους μέλους και διακινούνται νόμιμα εντός της Ένωσης.
- Η έννοια της νόμιμης διαμονής δεν ορίζεται στον κανονισμό [1231/2010]. Η πολιτική του Svb είναι να θεωρείται νόμιμη η διαμονή στις Κάτω Χώρες αν αυτή είναι νόμιμη κατά την έννοια του άρθρου 8 του [Vreemdelingenwet 2000 (νόμου του 2000 περί αλλοδαπών)], υπό την επιφύλαξη ότι το Svb δεν θεωρεί τη διαμονή ως νόμιμη αν ο αλλοδαπός διαμένει στις Κάτω Χώρες όσο αναμένεται η έκδοση αποφάσεως επί αιτήσεως πρώτης εισόδου.

Από τον τίτλο, τις αιτιολογικές σκέψεις και τις διατάξεις του κανονισμού [1231/2010] απορρέει ότι οι υπήκοοι τρίτων χωρών πρέπει να πληρούν, ακριβώς όπως οι πολίτες της Ένωσης, το κριτήριο της διακινήσεως όπως αυτό ορίζεται στις [beleidsregels van de Svb met betrekking tot de Verplaatsingscriterium (SB2120) [κατευθυντήριες γραμμές του Svb σχετικά με το κριτήριο της διακινήσεως (SB2120)]]].

[...]»

- 13 Κατά τις κατευθυντήριες γραμμές του Svb σχετικά με το κριτήριο της διακινήσεως (SB2120), ο κανονισμός 883/2004 έχει εφαρμογή επί των προσώπων των οποίων η κατάσταση παρουσιάζει στοιχεία συνδέσεως με πλείονα κράτη μέλη. Κατά τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, ο κανονισμός αυτός δεν μπορεί να εφαρμοστεί ούτε σε αμιγώς εσωτερικές καταστάσεις ούτε όταν η κατάσταση του ενδιαφερομένου παρουσιάζει μόνο στοιχεία συνδέσεως με τρίτο κράτος και με ένα μόνο κράτος μέλος.
- 14 Κατά τις beleidsregels van de Svb met betrekking tot de territoriale werkingssfeer (SB2135) [κατευθυντήριες γραμμές του Svb σχετικά με το εδαφικό πεδίο εφαρμογής (SB2135)], ο κανονισμός 883/2004 έχει κατ' αρχήν εφαρμογή μόνον αν ένα πρόσωπο κατοικεί και εργάζεται στο έδαφος της Ένωσης. Ωστόσο, κατά τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, από τη νομολογία του Δικαστηρίου απορρέει ότι ο κανονισμός αυτός είναι δυνατόν να τύχει εφαρμογής στην περίπτωση κατά την οποία ένα πρόσωπο εμπίπτει στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού, αλλά κατοικεί ή εργάζεται εκτός του εδάφους της Ένωσης.

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 15 Οι D. Balandin και I. Lukachenko είναι υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι εργάζονται στην HOI, επιχείρηση με καταστατική έδρα στο Άμστερνταμ (Κάτω Χώρες) και επαγγελματικό γραφείο στην Ουτρέχτη (Κάτω Χώρες), η οποία διοργανώνει, μεταξύ του Οκτωβρίου και του Μαΐου κάθε έτους, παραστάσεις παγοδρομίας σε διάφορες χώρες, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων κρατών μελών.
- 16 Όλοι οι εργαζόμενοι της HOI βρίσκονται για μερικές εβδομάδες στις Κάτω Χώρες προκειμένου να εξασκηθούν ενόψει της προετοιμασίας των παραστάσεων. Μερικοί από τους παγοδρόμους πραγματοποιούν στη συνέχεια ορισμένες παραστάσεις στις Κάτω Χώρες, ενώ οι υπόλοιποι παγοδρόμοι πραγματοποιούν παραστάσεις σε διάφορα κράτη μέλη, κυρίως στη Γαλλία και τη Γερμανία. Όλοι οι υπήκοοι τρίτων χωρών διαμένουν νόμιμα στις Κάτω Χώρες κατά την περίοδο της προετοιμασίας, και, ενδεχομένως, των παραστάσεων, δεδομένου ότι χορηγείται σ' αυτούς άδεια εργασίας, όποτε χρειάζεται. Οι εν λόγω υπήκοοι τρίτων χωρών διαμένουν νόμιμα, επίσης, στα λοιπά κράτη μέλη όπου πραγματοποιούνται παραστάσεις, βάσει «θεωρήσεως Σένγκεν».
- 17 Επί σειρά ετών το Svb χορηγούσε στους υπηκόους τρίτων χωρών που εργάζονταν στην HOI πιστοποιητικά τύπου A1 τα οποία βεβαίωναν ότι εφαρμοστέα στους ως άνω υπηκόους τρίτων χωρών ήταν η ολλανδική νομοθεσία στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως και ότι οι υποχρεωτικές εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως καταβάλλονταν, επίσης, στις Κάτω Χώρες. Ωστόσο, από την περίοδο 2015-2016, το Svb αρνούνταν να χορηγεί τέτοια πιστοποιητικά, προβάλλοντας ότι κακώς τα εξέδιδε κατά τα προηγούμενα έτη. Ως εκ τούτου, το Svb απέρριψε τις σχετικές αιτήσεις της HOI.
- 18 Κατόπιν διαβουλεύσεως, εν μέρει μετά από ασφαλιστικά μέτρα που διατάχθηκαν από τον *voorzieningenrechter* Amsterdam (δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων του [πρωτοδικείου] Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες), το Svb εξέδωσε πιστοποιητικά τύπου A1 που ίσχυαν μέχρι την 1η Μαΐου 2016. Εντούτοις, η περίοδος των παραστάσεων 2015-2016 έληξε στις 22 Μαΐου 2016, και επομένως εξακολουθεί να υφίσταται διαφορά όσον αφορά τις τελευταίες αυτές εβδομάδες του Μαΐου του 2016. Με απόφαση της 28ης Απριλίου 2016, το *rechtbank* Amsterdam (πρωτοδικείο Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) εκτίμησε, ιδίως βάσει της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ότι το

Svb έπρεπε να εκδώσει πιστοποιητικά τύπου A1 που να ισχύουν και για τις τελευταίες εβδομάδες της εν λόγω περιόδου των παραστάσεων. Το Svb άσκησε έφεση κατά της εν λόγω αποφάσεως ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

- 19 Το εν λόγω αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι οι D. Balandin και I. Lukachenko δεν εμπίπτουν άμεσα στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 883/2004, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 2, δεδομένου ότι δεν είναι υπήκοοι κράτους μέλους, ανιθαγενείς ή πρόσφυγες. Μπορούν να τύχουν της προστασίας των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού μόνον δυνάμει του κανονισμού 1231/2010, ο οποίος προέβη σε επέκταση, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, του πεδίου εφαρμογής των κανονισμών 883/2004 και 987/2009 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν καλύπτονται ήδη από τους κανονισμούς αυτούς αποκλειστικώς και μόνο λόγω της ιθαγένειάς τους.
- 20 Κατά το αιτούν δικαστήριο, δεν αμφισβητείται ότι οι D. Balandin και I. Lukachenko δεν κατοικούσαν στις Κάτω Χώρες ή σε άλλο κράτος μέλος, αλλά διέμεναν και εργάζονταν προσωρινά εντός της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο ια', του κανονισμού 883/2004. Κατά το αιτούν δικαστήριο, υπάρχει, στο πλαίσιο αυτό, κάποια ασάφεια ως προς το εάν μόνον οι υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι έχουν την πραγματική τους κατοικία στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 883/2004, μπορούν να επικαλεσθούν προς όφελός τους τη διάταξη του άρθρου 1 του κανονισμού 1231/2010 ή ως προς το εάν και υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι βρίσκονται σε κατάσταση όπως αυτή των D. Balandin και I. Lukachenko έχουν, επίσης, τη δυνατότητα να προβούν σε μια τέτοια επίκληση.
- 21 Συγκεκριμένα, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η εφαρμογή της τελευταίας αυτής διατάξεως είναι προβληματική λόγω των αποκλίσεων που υπάρχουν μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων της, λαμβανομένου υπόψη ότι η έννοια της «νόμιμης διαμονής» φαίνεται ότι μπορεί να αντιστοιχεί τόσο σε μια μη αναγκαστικά μακράς διάρκειας παρουσία όσο και σε μια διαμονή με κάποιο βαθμό μονιμότητας.
- 22 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Centrale Raad van Beroep (εφετείο για υποθέσεις κοινωνικής ασφάλισεως και δημοσιούπαλληλικές υποθέσεις) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το εξής προδικαστικό ερώτημα:

«Πρέπει το άρθρο 1 του κανονισμού 1231/2010 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μισθωτοί υπήκοοι τρίτης χώρας, οι οποίοι κατοικούν εκτός της Ένωσης αλλά παρέχουν προσωρινά εργασία σε διάφορα κράτη μέλη στην υπηρεσία εργοδότη εγκατεστημένου στις Κάτω Χώρες, δύνανται να επικαλεστούν τις διατάξεις του (τίτλου II του) κανονισμού 883/2004 και του κανονισμού 987/2009;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 23 Με το προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 1 του κανονισμού 1231/2010 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υπήκοοι τρίτων χωρών, όπως οι αυτοί τους οποίους αφορά η υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίοι διαμένουν και εργάζονται προσωρινά σε διάφορα κράτη μέλη στην υπηρεσία εργοδότη εγκατεστημένου σε κράτος μέλος δύνανται να επικαλεσθούν, προς όφελός τους, τους κανόνες συντονισμού που προβλέπονται από τους κανονισμούς 883/2004 και 987/2009 προκειμένου να προσδιορισθεί σε ποια νομοθεσία κοινωνικής ασφάλισεως υπάγονται.
- 24 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 1 του κανονισμού 1231/2010, οι κανονισμοί 883/2004 και 987/2009 εφαρμόζονται στους υπηκόους τρίτων χωρών που δεν καλύπτονται ήδη από τους κανονισμούς αυτούς αποκλειστικώς και μόνο λόγω της ιθαγένειάς τους, καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους και στους επιζώντες τους, εφόσον διαμένουν νόμιμα στο έδαφος κράτους μέλους και η κατάστασή τους δεν περιορίζεται εντός του εδάφους ενός και μόνον κράτους μέλους.

- 25 Επομένως, ο κανονισμός 1231/2010 αποσκοπεί στο να επεκτείνει το προσωπικό πεδίο εφαρμογής των κανονισμών 883/2004 και 987/2009 στους υπηκόους τρίτων χωρών που δεν καλύπτονται ήδη από αυτούς τους κανονισμούς αποκλειστικώς και μόνο λόγω της ιθαγένειάς τους.
- 26 Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 7, με την επέκταση αυτή, ο κανονισμός 1231/2010 συμβάλλει στον επιδιωκόμενο από την Ένωση σκοπό που συνίσταται στην προαγωγή υψηλού επιπέδου κοινωνικής προστασίας, διά της διασφάλισης του ότι οι υπήκοοι τρίτων χωρών απολαύουν, όπως εκτίθεται στις αιτιολογικές σκέψεις 6 και 8, των οφελών από τον εκσυγχρονισμό και την απλούστευση των κανόνων συντονισμού στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης που επήλθαν με τους κανονισμούς 883/2004 και 987/2009 τόσο για τους ασφαλισμένους όσο και για τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης.
- 27 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι οι ενδιαφερόμενοι στην υπόθεση της κύριας δίκης, υπό την ιδιότητά τους ως υπήκοοι τρίτων χωρών, δεν καλύπτονται ήδη από τους κανονισμούς 883/2004 και 987/2009 λόγω της ιθαγένειάς τους, δεδομένου ότι δεν είναι ούτε υπήκοοι των κρατών μελών ούτε πρόσφυγες ή ανιθαγενείς. Εξάλλου, δεν αμφισβητείται, περαιτέρω, ότι τα πρόσωπα αυτά δεν βρίσκονται σε κατάσταση της οποίας όλα τα στοιχεία περιορίζονται εντός ενός και μόνον κράτους μέλους, διότι πραγματοποιούν ένα μέρος των παραστάσεών τους παροδορίας σε κράτη μέλη άλλα από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών.
- 28 Υπό τις συνθήκες αυτές, προκύπτει ότι οι ενδιαφερόμενοι στην υπόθεση της κύριας δίκης δικαιούνται, σύμφωνα με το άρθρο 1 του κανονισμού 1231/2010, να τύχουν της εφαρμογής των κανονισμών 883/2004 και 987/2009, εφόσον οι εν λόγω ενδιαφερόμενοι «διαμένουν νόμιμα» στο έδαφος κράτους μέλους.
- 29 Τόσο από τις απαιτήσεις της ομοιόμορφης εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης όσο και από την αρχή της ισότητας προκύπτει ότι στο περιεχόμενο διατάξεως του δικαίου αυτού η οποία, όπως το άρθρο 1 του κανονισμού 1231/2010, δεν παραπέμπει ρητώς στο δίκαιο των κρατών μελών για τον προσδιορισμό της έννοιας και του περιεχομένου της πρέπει κατά κανόνα να δίδεται, σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτοτελής και ομοιόμορφη ερμηνεία (πρβλ. απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2013, Brey, C-140/12, EU:C:2013:565, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 30 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι το ακριβές περιεχόμενο της έννοιας της «νόμιμης διαμονής», κατά την εν λόγω διάταξη, είναι ασαφές, λαμβανομένων υπόψη των αποκλίσεων μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεών της. Συγκεκριμένα, καίτοι η ολλανδική γλωσσική απόδοση χρησιμοποιεί τον όρο «verblijven», πράγμα που φαίνεται ότι παραπέμπει σε μια μη αναγκαστικά μακράς διάρκειας παρουσία, εντούτοις, η γερμανική ή η αγγλική γλωσσική απόδοση, στις οποίες γίνεται λόγος, αντιστοίχως, για «rechtmässigen Wohnsitz» και για «legally resident», θα μπορούσαν να αναλυθούν ως αφορώσες μια διαμονή με κάποιο βαθμό μονιμότητας.
- 31 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η διατύπωση που χρησιμοποιείται σε μία από τις γλωσσικές αποδόσεις διάταξης του δικαίου της Ένωσης δεν πρέπει να αποτελεί τη μοναδική βάση για την ερμηνεία της διάταξης αυτής ούτε μπορεί να αναγνωρισθεί στην εν λόγω γλωσσική απόδοση υπεροχή έναντι των λοιπών γλωσσικών αποδόσεων. Πράγματι, οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται κατά ομοιόμορφο τρόπο με βάση τις αποδόσεις τους σε όλες τις γλώσσες της Ένωσης. Σε περίπτωση αποκλίσεως μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων ενός νομοθετήματος της Ένωσης, η επίμαχη διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται βάσει της εν γένει οικονομίας και του σκοπού που επιδιώκεται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Gusa, C-442/16, EU:C:2017:1004, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 32 Όσον αφορά, πρώτον, το νομικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται ο κανονισμός 1231/2010, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει ήδη από τη σκέψη 25 της παρούσας αποφάσεως, ο κανονισμός αυτός αποσκοπεί στο να επεκτείνει την εφαρμογή των κανονισμών 883/2004 και 987/2009 στους

υπηκόους τρίτων χωρών επί των οποίων οι εν λόγω κανονισμοί δεν έχουν εφαρμογή αποκλειστικώς και μόνο λόγω της ιθαγένειάς τους. Δεδομένου ότι το άρθρο 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 883/2004 ορίζει την έννοια της «κατοικίας», πρέπει να προσδιορισθεί, κατ' αρχάς, αν η έννοια της «νόμιμης διαμονής» κατά το άρθρο 1 του κανονισμού 1231/2010 έχει το ίδιο περιεχόμενο με εκείνη της «κατοικίας» που προβλέπεται στο άρθρο 1 του κανονισμού 883/2004.

- 33 Δυνάμει του άρθρου 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 883/2004, η έννοια της «κατοικίας» προσδιορίζει τον τόπο στον οποίο διαμένει συνήθως ένα πρόσωπο. Διαφέρει από την έννοια της «διαμονής» την οποία το άρθρο 1, στοιχείο ια', του κανονισμού αυτού ορίζει ως αντιστοιχούσα σε προσωρινή διαμονή. Επομένως, η κατοικία του ενδιαφερομένου, κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο ι', του εν λόγω κανονισμού, αποτελεί το αντικείμενο μιας πραγματικής εκτιμήσεως και ο προσδιορισμός της εν λόγω κατοικίας πραγματοποιείται με βάση τον τόπο στον οποίο βρίσκεται το σύνηθες κέντρο των συμφερόντων του (πρβλ. απόφαση της 5ης Ιουνίου 2014, I, C-255/13, EU:C:2014:1291, σκέψη 44 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 34 Ωστόσο, επισημαίνεται ότι η έννοια της «κατοικίας», κατά τον ίδιο κανονισμό, και εκείνη της «νόμιμης διαμονής», κατά τον κανονισμό 1231/2010, δεν χρησιμοποιούνται, εντός των δύο αυτών κανονισμών, για τους ίδιους σκοπούς.
- 35 Πράγματι, ο κανονισμός 883/2004, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 15, αποσκοπεί στην αποτροπή του ενδεχομένου τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα να βρεθούν χωρίς κοινωνικοασφαλιστική κάλυψη ελλείψει εφαρμοστέας επ' αυτών νομοθεσίας και αποσκοπεί επίσης στην υπαγωγή των ίδιων αυτών προσώπων στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως ενός μόνον κράτους μέλους, ώστε να αποφεύγονται τόσο η σάρρευση των εφαρμοστέων εθνικών νομοθεσιών όσο και οι περιπλοκές που θα μπορούσαν να ανακύψουν από αυτήν (πρβλ. απόφαση της 5ης Ιουνίου 2014, I, C-255/13, EU:C:2014:1291, σκέψεις 40 έως 42 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 36 Στο πλαίσιο αυτό, η διάκριση μεταξύ της έννοιας της «κατοικίας» και εκείνης της «διαμονής» έχει ως σκοπό, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 63 των προτάσεών του, να προσδιοριστεί το κράτος μέλος με το οποίο οι πολίτες της Ένωσης συνδέονται στενότερα και, κατά συνέπεια, στη νομοθεσία του οποίου αυτοί υπάγονται.
- 37 Αντιθέτως, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 25 της παρούσας αποφάσεως, ο κανονισμός 1231/2010 αποσκοπεί στο να επεκτείνει το προσωπικό πεδίο εφαρμογής των κανονισμών 883/2004 και 987/2009 στους υπηκόους τρίτων χωρών που δεν καλύπτονται ήδη από αυτούς τους κανονισμούς αποκλειστικώς και μόνο λόγω της ιθαγένειάς τους.
- 38 Στο πλαίσιο αυτό, από την αιτιολογική σκέψη 11 του κανονισμού 1231/2010 προκύπτει ότι η έννοια της «νόμιμης διαμονής», κατά τον εν λόγω κανονισμό, καθιστά έκδηλη την επιλογή του νομοθέτη της Ένωσης να εξαρτήσει την επέκταση του προσωπικού πεδίου εφαρμογής των κανονισμών 883/2004 και 987/2009 στους υπηκόους τρίτων χωρών από την προηγούμενη εκπλήρωση της προϋποθέσεως περί νόμιμης διαμονής τους στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους. Επομένως, η έννοια αυτή διαφέρει από εκείνη της «κατοικίας», κατά το άρθρο 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 883/2004.
- 39 Η διαπίστωση αυτή απορρέει, επίσης, από την αιτιολογική σκέψη 10 του κανονισμού 1231/2010 στην οποία εκτίθεται ότι η εφαρμογή των κανονισμών 883/2004 και 987/2009 στους ως άνω υπηκόους, αφενός, δεν θα πρέπει να τους παρέχει κανένα δικαίωμα εισόδου, παραμονής ή διαμονής σε κράτος μέλος, ούτε δικαίωμα προσβάσεως στην αγορά εργασίας του εν λόγω κράτους μέλους και, αφετέρου, δεν θα πρέπει να θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να αρνούνται να χορηγούν, να ανακαλούν ή να αρνούνται να ανανεώνουν άδεια εισόδου, παραμονής, διαμονής ή εργασίας στα αντίστοιχα εδάφη τους, σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ένωσης.

- 40 Η εν λόγω επιλογή ενός κριτηρίου το οποίο στηρίζεται στις νομικές προϋποθέσεις της παρουσίας των υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος κράτους μέλους επιβεβαιώνεται από τις προπαρασκευαστικές εργασίες του κανονισμού 1231/2010. Πράγματι, από τη σελίδα 6 της αιτιολογικής εκθέσεως της προτάσεως κανονισμού για την επέκταση των διατάξεων του κανονισμού 883/2004 και του κανονισμού 987/2009 στους υπηκόους τρίτων χωρών που δεν καλύπτονται από τις εν λόγω διατάξεις μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους [COM(2007) 439 τελικό] προκύπτει ότι οι υπήκοοι αυτοί πρέπει να διαμένουν νόμιμα στο έδαφος κράτους μέλους και, κατά συνέπεια, να έχουν δικαίωμα προσωρινής ή μόνιμης διαμονής σε αυτό. Στην εν λόγω αιτιολογική έκθεση διευκρινίζεται επίσης ότι, για να μπορούν να προβάλουν τα δικαιώματα που αντλούνται από τις διατάξεις του κανονισμού 883/2004 σε ένα δεύτερο κράτος μέλος, οι ως άνω υπήκοοι δεν χρειάζεται οπωσδήποτε να πληρούν τη σχετική με την κατοικία προϋπόθεση, αλλά μπορεί να έχουν απλώς μεταβεί εκεί, εφόσον η παρουσία τους στο έδαφος του εν λόγω δεύτερου κράτους είναι σύμφωνη με τη νομοθεσία του σχετικά με την είσοδο και τη διαμονή.
- 41 Κατά συνέπεια, τόσο η διάρκεια της παρουσίας των ως άνω υπηκόων στο έδαφος κράτους μέλους όσο και το γεγονός ότι αυτοί διατηρούν το σύνηθες κέντρο των συμφερόντων τους σε τρίτη χώρα δεν είναι κρίσιμα, αυτά καθαυτά, προκειμένου να προσδιορισθεί αν αυτοί «διαμένουν νόμιμα στο έδαφος κράτους μέλους», κατά την έννοια του άρθρου 1 του κανονισμού 1231/2010.
- 42 Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από την οδηγία 2011/98, η οποία θεσπίζει, μεταξύ άλλων, κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νόμιμα σε κράτος μέλος. Πράγματι, από το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο ε', και παράγραφος 2, στοιχείο β', της εν λόγω οδηγίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο β', καθώς και με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', παράγραφος 2, στοιχείο θ', και παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας προκύπτει ότι οι υπήκοοι τρίτων χωρών στους οποίους έχει επιτραπεί να εργαστούν, έστω και προσωρινά, σε κράτος μέλος απολαμβάνουν, κατ' αρχήν, ίσης μεταχειρίσεως όσον αφορά τους κλάδους της κοινωνικής ασφαλίσεως, κατά την έννοια του κανονισμού 883/2004.
- 43 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι μια τέτοια ερμηνεία είναι, εξάλλου, ικανή να διασφαλίσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την επίτευξη των σκοπών που υπομνήσθηκαν στη σκέψη 26 της παρούσας αποφάσεως.
- 44 Εν προκειμένω, όμως, επισημαίνεται ότι από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι οι ενδιαφερόμενοι στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίοι απασχολούνται σε επιχείρηση με καταστατική έδρα στις Κάτω Χώρες, διαμένουν και εργάζονται νόμιμα στο έδαφος των κρατών μελών στα οποία πραγματοποιούν τις παραστάσεις τους.
- 45 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι έχουν εφαρμογή επί των υπηκόων τρίτων χωρών που βρίσκονται στην κατάσταση των προσώπων τα οποία αφορά η υπόθεση της κύριας δίκης οι κανόνες συντονισμού που προβλέπονται από τους κανονισμούς 883/2004 και 987/2009 προς τον σκοπό του προσδιορισμού της εφαρμοστέας νομοθεσίας στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως.
- 46 Συναφώς, υπενθυμίζεται, λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών στοιχείων περί των οποίων έγινε λόγος στη σκέψη 44 της παρούσας αποφάσεως, ότι το άρθρο 13 του κανονισμού 883/2004 προβλέπει, μεταξύ άλλων, κριτήρια συνδέσεως που είναι εφαρμοστέα επί των προσώπων τα οποία ασκούν μισθωτή δραστηριότητα σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη. Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει αν κάποιο από αυτά τα κριτήρια συνδέσεως είναι εφαρμοστέο επί των ενδιαφερομένων στην υπόθεση της κύριας δίκης προκειμένου να προσδιορισθεί αν υπάγονται στην ολλανδική νομοθεσία κοινωνικής ασφαλίσεως. Σε περίπτωση που τούτο ισχύει, ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία καθίσταται εφαρμοστέα βεβαιώνει, με τη χορήγηση πιστοποιητικού τύπου A1, ότι αυτή η νομοθεσία είναι εφαρμοστέα και αναφέρει, κατά περίπτωση, έως ποια ημερομηνία και υπό ποιους όρους τούτο ισχύει, σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού 987/2009.

- 47 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, στο υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 1 του κανονισμού 1231/2010 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υπήκοοι τρίτων χωρών, όπως αυτοί τους οποίους αφορά η υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίοι διαμένουν και εργάζονται προσωρινά σε διάφορα κράτη μέλη στην υπηρεσία εργοδότη εγκατεστημένου σε κράτος μέλος, δύνανται να επικαλεσθούν, προς όφελός τους, τους κανόνες συντονισμού που προβλέπονται από τους κανονισμούς 883/2004 και 987/2009 προκειμένου να προσδιορισθεί σε ποια νομοθεσία κοινωνικής ασφάλισης υπάγονται, εφόσον διαμένουν και εργάζονται νόμιμα στο έδαφος των κρατών μελών.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 48 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπόμπυτος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΕ) 1231/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για την επέκταση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 και του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν διέπονται ήδη από τους κανονισμούς αυτούς μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υπήκοοι τρίτων χωρών, όπως αυτοί τους οποίους αφορά η υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίοι διαμένουν και εργάζονται προσωρινά σε διάφορα κράτη μέλη στην υπηρεσία εργοδότη εγκατεστημένου σε κράτος μέλος, δύνανται να επικαλεσθούν, προς όφελός τους, τους κανόνες συντονισμού που προβλέπονται από τους κανονισμούς (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, και (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού αριθ. 883/2004, προκειμένου να προσδιορισθεί σε ποια νομοθεσία κοινωνικής ασφάλισης υπάγονται, εφόσον διαμένουν και εργάζονται νόμιμα στο έδαφος των κρατών μελών.

(υπογραφές)